
Uchwała nr 1/II

Palestra 31/6(354), 112-117

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

B. UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ**1.****UCHWAŁA nr 1/II/87****Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 28 marca 1987 r.
w sprawie zadań kadencyjnych na lata 1987-1989**

W celu realizacji ustawowych zadań adwokatury, wynikających zwłaszcza z przepisów art. 1 ust. 1 p.o.a., Naczelna Rada Adwokacka, opierając się na wskazaniach dla kierunków działania samorządu adwokackiego na najbliższe lata przyjętych przez II Krajowy Zjazd Adwokatury, ustala, co następuje:

I

Zadania samorządu adwokackiego w dziedzinie udzielania pomocy prawnej.

Zadania w tym zakresie można podzielić na 4 podstawowe grupy:

- 1) starania o poprawę warunków pracy adwokatów,
- 2) podnoszenie poziomu zawodowego i etycznego,
- 3) opracowanie i wprowadzenie jednolitych zasad polityki kadrowej oraz udoskonalenie postępowania przed organami samorządowymi w sprawach indywidualnych,
- 4) dbałość o tworzenie optymalnych warunków kadrowych dla zapewnienia ludności należytej obsługi prawnej.

Ad 1). W celu zrealizowania tego zadania należy podejmować w szczególności działania w zakresie poprawy warunków lokalitywnych zespołów adwokackich. Wiąże się z tym konieczność opracowania planu działalności remontowo-inwestycyjnej oraz zasad pozyskiwania nowych pomieszczeń na zespoły adwokackie. Niezależnie od tego należy uporządkować sprawy Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach. Dalszym, ale nieodzownym celem jest istotna poprawa wyposażenia technicznego zespołów adwokackich oraz jakości obsługi klientów przez sekretariaty zespołów.

Zamiary te jednak nie będą mogły być w pełni zrealizowane bez nowelizacji przepisów w sprawach opłat za czynności adwokackie i bez podwyższenia ryczałtu administracyjnego. Należy zatem postulować pod adresem Ministra Sprawiedliwości realizację tego celu. Należy także podjąć starania o to, aby każdy adwokat miał prawo do dodatkowej powierzchni mieszkalnej.

Ad 2). W celu zapewnienia stałego podnoszenia poziomu zawodowego i etycznego adwokatury należy:

- a) przyjmować do zawodu adwokackiego jedynie osoby o odpowiednio wysokim poziomie wiedzy, inteligencji i etyki. W tym celu wypada wprowadzić jednolite kryteria ocen oraz ich weryfikacji. Niezbędne jest sprecyzowanie zakresu rozmów z kandydatami ubiegającymi się o wpis na listę adwokatów wykonującymi inne zawody prawnicze, a więc nie mającymi odbytej aplikacji adwokackiej. Ustalenia poczynione w tym zakresie należy uzgodnić z Ministrem Sprawiedliwości,
- b) doskonalić zawodowo adwokatów:
 - w zakresie znajomości zasad wykonywania zawodu i w tym celu przekazywać im wiadomości z zakresu prawa, orzecznictwa i innych dziedzin wiedzy, użytecznych zarówno w pracy zawodowej jak i samokształceniu,
 - w zakresie znajomości etyki zawodowej i godności zawodu,
 - w zakresie ew. specjalizowania się w wybranych dziedzinach prawa. W tym zakresie niezbędne jest wypracowanie form korzystania z wiedzy i doświadczenia specjalistów z określonych dziedzin wiedzy prawniczej.
- c) przyspieszyć tok postępowań dyscyplinarnych oraz przeciwdziałać nieuzasadnionemu liberalizmowi w orzecznictwie dyscyplinarnym,
- d) wprowadzić w pełni w życie uchwałę NRA z dnia 5 maja 1984 r. o rękojmi wykonywania zawodu adwokata w PRL,
- e) zobowiązać Ośrodek Badawczy Adwokatury do poszerzenia prac badawczych dotyczących zawodu adwokata,
- f) podjąć starania o to, aby, większe środowiska adwokackie tworzyły u siebie ośrodki informatyki prawniczej na podstawie doświadczeń Ośrodka Informatyki w Poznaniu,
- g) dbać o wysoki poziom szkolenia aplikantów adwokackich i stosować odpowiednio wysokie wymagania przy przeprowadzaniu egzaminu adwokackiego. Należy także dbać o staranniejszy dobór patronów oraz rozważyć potrzebę przeprowadzenia szkoleń regionalnych i kursów unifikacyjnych dla aplikantów adwokackich.

Ad 3). Należy doprowadzić do końca prace nad przygotowaniem uchwały w sprawie zasad polityki kadrowej i postępowania przed organami samorządowymi w sprawach indywidualnych oraz wprowadzić tę uchwałę w życie. Uchwalone zasady powinny być uprzednio uzgodnione z Ministrem Sprawiedliwości.

Ad 4). Należy przeprowadzić dokładne badania w celu ustalenia, czy:

- a) Obecna baza lokalowa zespołów adwokackich pozwala na zwiększenie liczby adwokatów,

- b) obecna liczba adwokatów wykonujących zawód w zespołach adwokackich oraz wykonujących zawód indywidualnie w poszczególnych izbach adwokackich jest wystarczająca do zapewnienia ludności należytej obsługi prawnej,
- c) istnieje potrzeba reorganizacji terytorialnych poszczególnych izb adwokackich,
- d) liczba aplikantów adwokackich w poszczególnych izbach adwokackich jest odpowiednia do zapotrzebowania.

Należy ponadto — uwzględniając fakt, że należyta praca sądów w zakresie biurowo-kancelaryjnym jest jednym z istotnych elementów skuteczności działań adwokatów — przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości problem niedostatecznej liczby i poziomu sądowych pracowników administracyjnych oraz potrzebę rozważenia możliwości współdziałania adwokatów w usprawnieniu postępowania cywilnego, karnego i administracyjnego. Konieczne jest także utrzymanie zasady korzystania przez adwokatów z pierwszeństwa przy załatwianiu spraw w sekretariatach sądowych, albowiem wiąże się ona ściśle z prawidłowym świadczeniem rzetelnie wykonywanej pomocy prawnej.

Zważywszy, że zawód adwokata wymaga częstego i szybkiego przenoszenia się w obręb jego siedziby jak i poza nią i że w tych warunkach korzystanie z własnego samochodu jest niezbędne, zachodzi konieczność otrzymywania przez adwokatów paliwa ponad limit określony przydziałami.

II

Zadania samorządu adwokackiego w zakresie współdziałania w ochronie praw i wolności obywatelskich.

Ustawowym uprawnieniem, a zarazem obowiązkiem organu samorządu jest — zgodnie z art. 13 p.o.a. — przedstawianie Radzie Państwa opinii dotyczących problemów ważnych ze społecznego punktu widzenia.

Aktualnym obowiązkiem adwokatury jest opracowanie stanowiska samorządu w sprawie rzecznika praw obywatelskich oraz udzielenie pomocy w opracowaniu koncepcji tej instytucji, a po jej powołaniu — pomocy w realizacji jej zadań.

Organy samorządu będą zajmowały stanowisko oraz podejmowały działania nie tylko w sprawach dotyczących adwokatury, ale również w sprawach mających znaczenie dla innych grup społecznych.

Adwokatura pragnie przy tej okazji jeszcze raz dać zdecydowany wyraz swemu stanowisku, zgodnie z którym ograniczanie jej działań w omawianym zakresie do granic wąsko pojętego

profesjonalizmu nie da się pogodzić ani z literą i intencją art. 1 prawa o adwokaturze, ani z postulatem dążenia do pełnego ugruntowania idei praworządności.

Praktycznej realizacji zasady współdziałania w ochronie praw i wolności obywatelskich będą służyć: współpraca z Ministrem Sprawiedliwości, Prokuratorem Generalnym i innymi urzędami centralnymi, wspólne narady z kierownictwami sądów i prokuratury, a także współdziałanie z organizacjami politycznymi i społecznymi.

Niezależnie od tak pojętej działalności organów samorządowych, omawianym wyżej celom służy również wspierane przez samorząd adwokacki aktywne indywidualne uczestnictwo adwokatów w organach władzy, w organizacjach politycznych i społecznych. Dotyczy to zwłaszcza udziału adwokatury w dziedzinie edukacji prawnej społeczeństwa oraz w szeroko pojętym działaniu dotyczącym poziomu moralnego narodu.

III

Zadania samorządu adwokackiego w kształtowaniu i stosowania prawa.

Zadania w tej dziedzinie można podzielić na ogólne i szczegółowe. Jednym z zadań podstawowych jest opiniowanie aktów prawnych w toku procesu ich uchwalania oraz bieżący kontakt z planem prac ustawodawczych. Należy zatem ustalić, jakie akty prawne będą przygotowywane w toku kadencji Sejmu i z odpowiedzialnym wyprzedzeniem powołać właściwe komisje, których zadaniem będzie śledzenie toku prac ustawodawczych i włączenie się do ich realizacji przez złożenie opracowanych opinii.

Organy samorządu adwokackiego powinny korzystać z możliwości składania wniosków do Trybunału Konstytucyjnego oraz przedstawiania swego stanowiska za pośrednictwem członków Rady Konsultacyjnej przy Przewodniczącym Rady Państwa.

W zakresie współdziałania w stosowaniu prawa szczególnie ważną rolę będą miały do spełnienia komisje do spraw współpracy z Ministrem Sprawiedliwości, Prokuratorem Generalnym oraz z Sądem Najwyższym i z Naczelnym Sądem Administracyjnym. Przedstawiciele samorządu powinni zwłaszcza podkreślać, że podstawową zasadą praworządności jest stabilność prawa.

W omawianej dziedzinie ważną rolę do spełnienia będzie miał Ośrodek Badawczy Adwokatury przez przygotowywanie własnych opracowań i analiz, które mogłyby być tematem wystąpień organów samorządowych do Rady Państwa oraz do innych zainteresowanych władz i instytucji.

Wśród zadań szczególnych wymienić należy na pierwszym miejscu kwestie związane z polityką karną. W tym zakresie należy dążyć do:

- 1) uchylecia lub ograniczenia stosowania tzw. ustaw epizodycznych;
- 2) przywrócenia (i zarazem poszerzenia) właściwej roli takim instytucjom prawa karnego, jak stosowanie nieizolacyjnych kar i środków zapobiegawczych oraz stosowanie w szerszej mierze warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, warunkowego przedterminowego zwolnienia i szerokiego stosowania art. 41 k.k.;
- 3) zmiany niektórych przepisów postępowania karnego, których stosowanie może nasuwać zastrzeżenia, a w szczególności:
 - a) wprowadzenia obowiązku pouczenia przy pierwszym przesłuchaniu podejrzanego o wszystkich przysługujących mu w procesie uprawnieniach,
 - b) przyznania obrońcy prawa do nieskrępowanego widzenia się z podejrzanym podczas nieobecności innych osób — bezpośrednio po wydaniu postanowienia o tymczasowym aresztowaniu,
 - c) wyłączenia możliwości skazania przez sąd II instancji oskarżonego, który został uniewinniony przez sąd I instancji;
- 4) indywidualizowania w najszerszej mierze podstaw orzekania w sprawie w ramach szerokiej sędziowskiej swobody oceny,
- 5) wprowadzenia zasady orzekania kary śmierci tylko w wypadku jednomyślnego zdania wszystkich orzekających sędziów, a także wyłączenia możliwości orzeczenia tej kary po raz pierwszy przez sąd II instancji.

IV

Poza wymienionymi wyżej głównymi grupami zagadnień należy także w toku kadencji:

- 1) rozważyć ewentualną potrzebę zmiany parytetu wyborczego na Zjazd Adwokatury (w wykonaniu przepisu art. 54 ust. 1 p.o a.),
- 2) zlecić Ośrodkowi Badawczemu Adwokatury kontynuowanie dotychczasowych prac historycznych przez wydawanie dalszych tomów Słownika Biograficznego Adwokatów i szkiców z dziejów adwokatury oraz przez organizowanie sympozjów tematycznych,
- 3) prowadzić działalność socjalną w celu ułatwienia adwokatom i ich rodzinom korzystania z opieki lekarskiej, pomocy materialnej, świadczeń sanatoryjnych, możliwości wypoczynku i rekreacyjnego uprawiania sportu,

- 4) definitywnie opracować i wprowadzić w życie (możliwie w roku 1987) konkretne zasady wszechstronnej opieki nad kolegami seniorami i ich rodzinami — ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia im pomocy finansowej.

2.

UCHWAŁA nr 2/II/87**Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 29 marca 1987 r.
w sprawie przyjęcia tekstu sprawozdania
z działalności adwokatury w 1986 r.**

Naczelną Radę Adwokacką przyjmuje tekst sprawozdania z działalności adwokatury w 1986 r. dla Rady Państwa, przedstawiony przez Prezydium NRA — z uwzględnieniem poprawek, które na podstawie dyskusji wprowadziła powołana w tym celu komisja.

3.

UCHWAŁA nr 13/II/87**Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 29 marca 1987 r.
w sprawie powołania Rady Naukowej Ośrodka Badawczego
Adwokatury**

- I. Naczelną Radę Adwokacką powołuje Radę Naukową Ośrodka Badawczego Adwokatury w następującym składzie:

Prezes	— adw. Witold Bayer	— Warszawa
Z-ca Prezesa	— adw. prof. dr hab. Witold Wołodkiewicz	— Warszawa
Członkowie	— adw. dr Kazimierz Askanas	— Płock
	— adw. doc. dr hab. Andrzej Kiszka	— Wrocław
	— adw. Miron Kołakowski	— Częstochowa
	— adw. dr Juliusz Leszczyński	— Łódź